

jad on. Need sured preestrid, üllemõisikoppid ja piiskoppid ei mõistinud sel korrat fest pühast kirjast pea middagi ja ei laßinud sepärrast ennast se wäggewa Lutherussele liggigi. Need soli olnad olli lähtii, fest et wäga pallaw sees olli, Luther räfis kange ja waljo eälega, nönda et igga sõna wäljas ulitsa peal kuulta olli, fos tuhanded ja tuhanded seisid treppide, aknate ja fannuste peal. Ni mõni jääjelle ülle tassa järrele mõtlema, mis Luther üles, ja ni mõni, kes paergo veel ta waenlañe olli, lõi nüüd südames ennest temä pole, ja mõiles, et se olli tõl nönda olli, kui temä sedda ütles. Agga kes julges ehk tohtis lausa selle ülle räkida? Sel teisel päeval astus Luther jälle rigi ette ja kostis oma õppetuisse eest. Need preestrid, kõige enamast se papsti kassotoja, nõudsid kangesite, et temä oma sõna taggasid wöitäks ja elsimisseks t.daks. Agga Luther jää findlaste fui faljo se iõe põhjandamisse peale ja andis ennast troosra sündamega Jumala warjo alla, ea melega kõiki sedda edates ja wästo wöites, mis Temä temale sadaks. Waljuste sõitlessid neimad tedda ja tahsid neimad teddalõixidit wait teha; agga temä ei andnud neile misliwisi järrele, sepärrast, et se õigus temä pool, ja se pimedus ja lutri nõu nende pool olli. Sepärrast lõppetas temä oma kostmisi siis nende sõnadega: "Olge siis, et mind tunnistanisteega pühast kirjast ehk muidu selge ja lausa sõnadega wöidetakse, ja naidetakse, et ma ei sinud ollen; ei wõi ja ei tahha ma muide mitte oma sõna taggasid wöitta, fest ei elle mitte õige

egga rahholik oma sündametunništamisse wästo teha. Siin seisab ma, ma ei wõi mitte - teisiti, mind aita Jumal! Amen." Nuid lasti tedda keisri sõna peale jälle miñema, seddo, ehk tõl need papstilised kangesite selle peale käisid, et tedda kohhe finni panna ja hukka mõista. Agga se keiser, ehk tõl noor, olli siiski kindel ja ütles: ma ollen temale oma sõna andnud, et temä julgeste seia tulla ja siit jalle taggasid minna wõib, sedda sõna miña pean, ja ma ei tahha mitte sepärrast äbli sisse sada. Nuid aktas Luther taggasi reisima; agga jo pañi ka keiser, kes papsti pelgama aktas, 21 päwa pärast ka rigi kohut temä peale ja tehti tedda nüüd linno garnajeks, sedda enam ei kerrik ei riik ei kaitsnud. Nuid kattis Friedrich, et Lutherusse waenlassed tedda otsa teeksid ja temä sati selle pärast fallomahti paar teenrissid ratsa Lutherussele järrele. Luther olli paergo just ühhhe illusa allika jures pubkamas, se paiga peal, fos enne temä wañemad ellased, ja fos temä ihe fui lapsike, ülm aimamattha, mis päwi Jumal temale pärast annab, ni mitto kord mänginud olli. Ükkiseit karrasid metsast ratsassmehhed kattetud näodegga wälja, wissasid, ilma et seal enam middagi aidamud olleks, Lutherust obbese peale ja kihbutassid temaga tullist nelja Jumal teab kuhho. Nuid kaddus Luther ja kõik temä waenlassed ollid rõõmsad, et temä jo otsas olli. Agga need ratsassmehhed wisisid tedda oma kürfürsti tallitamisse järrele